

FÉDÉRATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

SECRÉTARIAT GÉNÉRAL: 13, Place Albert 1 – B 653 THUIN (Belg.)

FCI - Standard č. 291/16. 06. 1999/D

EURASIER

ZEMĚ PŮVODU: Německo

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINALNÍHO STANDARDU: 06. 01. 1994

VYUŽITÍ: Společenský pes

KLASIFIKACE FCI: Skupina 5 Špicové a primitivní psi
Sekce 5 Asijští špicové a příbuzná plemena
Bez pracovní zkoušky

STRUČNÉ DĚJINY PLEMENE: V roce 1960 vzniklo křížením čau-čau a vlčího špice plemeno, jež bylo nejdříve nazváno vlčí čau. Po vkřížení samojeda roku 1973 bylo plemeno přejmenováno na „eurasier“ a uznáno FCI.

CELKOVÝ VZHLED: Harmonicky stavěný, středně velký špicovitý pes se vztyčenýma ušima v různých barevných rázech, s délkou srsti, jež ještě ponechává rozeznatelné proporce těla, středně těžké stavby kostry.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Délka trupu poněkud přesahuje kohoutkovou výšku. Poměr délky čenichu a délky mozkovny je přibližně stejný.

CHOVÁNÍ / CHARAKTER (POVAHA): Sebevědomý, klidný, vyrovnaný s vysokým prahem vzrušivosti, ostražitý a pozorný, aniž by byl hlučný. Má silně vyvinutou vazbu na svou rodinu, vůči cizím je zdrženlivý bez agresivity. Chybí mu lovecký pud. K plnému rozvoji těchto znaků potřebuje eurasier stálý a úzký domácí kontakt se svou rodinou a chápavou, avšak důslednou výchovu.

HLAVA:

Harmonická, ne příliš široká lebka, tvar hlavy při pohledu shora a ze strany klínovitý, hřbet čenichu a mozkovny jsou paralelní.

MOZKOVNA:

Lebka: Plochá čelní partie s dobře patrnou čelní rýhou. Vyvinutý výběžek týlní kosti.

Stop: Málo výrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: Středně velký, nosní houba černě pigmentována.

Tlama: Ani příliš hrubá ani příliš špičatá. Zúžuje se kupředu až k nosní houbě. Hřbet nosu a křídla dolní čelisti rovné.

Pysky: Okraje pysků napjaté a černě pigmentované.

Čelisti/ Zuby: Čelisti silné, široký oblouk dolní čelisti. Silný, úplný chrup (42 zubů podle zubního vzorce), skus buď nůžkový nebo klešťový. Horní řezáky dosahují buď těsně přes dolní řezáky, nebo na ně dosedají. Premoláry a moláry jsou v jedné řadě bez mezer. Všechny zuby stojí v čelisti kolmo.

Líce: Málo zdůrazněné

Oči: Tmavé, středně velké, nejsou usazeny příliš hluboko ani nejsou vypouklé. Oční štěrby jsou uloženy lehce šikmo. Okraje víček jsou černě pigmentovány a těsně přiléhají.

Uši: Jsou nasazeny zhruba na jednu šířku základny ucha od sebe, jsou středně velké a trojúhelníkovité, stojící. Špičky jsou lehce zaoblené. Špičky uší a střed odsazení čela tvoří téměř rovnostranný trojúhelník.

KRK:

Je střední délky, v harmonii k celkovému vzhledu, je dobře osvalen. Kůže na hrdle pevně přiléhá. Přechod od krku k trupu je plynulý.

TĚLO: Silný, ne příliš krátký trup.

Kohoutek: Výrazný.

Hřbet: Pevný a rovný, velmi dobře osvalený.

Bedra: Mají dobrou délku a šířku, jsou velmi dobře osvalena.

Zád': Rovná, široká a silná.

Hrudník: Dosahuje až k lokti. Vyklenutí žeber je oválné. Dobře vyvinuté, ne však zdůrazněné předhrudí. Dlouhý, daleko dozadu dosahující výčnělek hrudní kosti.

Dolní linie: Lehce vtažená

OCAS: S rovným nasazením, kulatý a pevný, dobré tloušťky, zužuje se ke špičce. Je huňatě osrstěn, pokládá se kupředu přes hřbet nebo se ohýbá lehce ke straně či je nesen stočený. Pokud visí, dosahuje až k hlezennímu kloubu.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Při pohledu zřepdu rovně a paralelně postaveny, pozorovány ze strany mírně zaúhlené. Rameno a předloktí má téměř stejnou délku.

Plece: Dobře osvalené, lopatka je uložena trochu šikmo.

Rameno: Středně dlouhé a silně osvalené.

Loket: Přiléhá k hrudníku.

Předloktí: Středně dlouhé, dobře osvalené.

Nadprstní kloub: Silný.

Přední nadprstí: Středně dlouhé, při pohledu zřepdu zcela rovné, pozorováno ze strany míří lehce vpřed.

Přední tlapky: Oválné; těsně přiléhající, přiměřeně vyklenuté prsty, silné, tmavě pigmentovaná drápy. Polštářky jsou pevné, dobře vyplněné, černě pigmentované. Mezi polštářky je husté osrstění.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Při pohledu zezadu rovné a paralelně postavené, pozorovány ze strany přiměřeně zaúhlené. Stehno a bérec mají téměř stejnou délku.

Pánev: Lehce šikmo položená.

Stehno: Středně dlouhé a silně osvalené.

Koleno: Stabilní, ne příliš silně otevřené.

Bérec: Středně dlouhý, dobře osvalený.

Hlezenní kloub: Není posazen příliš nízko, je stabilní, nestáčí se ani dovnitř ani ven.

Hlezno: dobré délky a šířky. Při pohledu ze strany je postaveno kolmo.

Zadní tlapky: Oválné, uzavřené, mírně vyklenuté. Drápy jsou tmavě pigmentovány. Polštářky pevné, dobře vyplněné, černě pigmentované. Husté osrstění mezi prsty.

POHYB: Prostorný, s plným posunem a dobrým vykročením.

KŮŽE: Napjatá, pigmentovaná.

OSRSTĚNÍ:

SRST: Po celém těle hustá podsada a středně dlouhé, volně přiléhající pesíky. Tlama, obličej, uši a přední strana končetin jsou porostlé krátkou srstí. Ocas, zadní strana hrudních končetin (praporec) a pánevních končetin (kalhoty) jsou pokryté dlouhou srstí. Osrstění na krku je jen mírně delší než na těle, netvoří žádnou hřívu.

BARVA: Všechny barvy a jejich kombinace jsou povoleny, s výjimkou čistě bílé, bíle strakaté a játrové.

VELIKOST A HMOTNOST:

Kohoutková výška: Psi: 52 – 60 cm
Feny: 48 – 56 cm

Hmotnost: Psi: 23 – 32 kg
Feny: 18 – 26 kg

Směrodatná je vyváženost proporcí, avšak žádoucí je dosažení ideálních hodnot středních velikostních a váhových údajů:

Kohoutková výška: Psi: 56 cm
Feny: 52 cm

Hmotnost: Psi: 26 kg
Feny: 22 kg

VADY: Na každou odchylku od uvedených bodů je nutno nahlížet jako na vadu, jejíž hodnocení by mělo být v přesném poměru ke stupni odchylky.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Nedostatečný pohlavního výraz.
- Chybění jednoho řezáku nebo špičáku, také jejich chybění ve větším počtu, chybění jednoho nebo více premolárů 3 nebo 4 stejně tak jako chybění jednoho nebo více molárů 1 nebo 2. Anomálie skusu.
- Ektropium, entropium, příliš hluboko uložené nebo příliš malé oči.
- Distichíáza (řasy rostoucí v dvojité řadě).
- Klopené uši, svěšené uši.
- Zalomený ocas.
- Silné ztráty pigmentu.
- Bázlivost, plachost, přehnaná nedůvěřivost.
- Agresivita.

N. B.: Psi – samci musí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata, nacházející se úplně v šourku.